بسم الله الرحمن الرحیم

حضورمحترم مرجع عالی‌قدر، جناب آیت الله العظمی
لطف الله صافی گلپایگانی
سلام علیکم و رحمة الله

مردم مسلمان ایران از عنایات علماء اسلام چون جنابعالی آموخته اند که بنای رفیع و باشکوه دین مبین ، بر بنیان استوار وکاخ جاودان کلام الله تعالی، کتاب نور و فرقان عظیم، قران کریم قرار یافته است.

عظمت وحی آسمانی چنان است که: (لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعاً مُّتَصَدِّعاً مِّنْ خَشْيَةِ الله...) اگر این قرآن را بر کوهی، نازل می‌کردیم همانا آن را فروافتاده و شکافته می‌دیدی از هیبت خداوند متعال (سوره حشر، آیه 21).

قرآن حکیم، کتاب باور به عقاید معقول و حقایق علمی است که کهنه و فرسوده نمی گردد و در طول زمان پایدار خواهد ماند: (لایأتیه الباطل من بین یدیه ولا من خلفه...) نه اکنون و نه در آینده، باطل در آن راه نخواهد یافت. (سوره فصلت، آیه 42).

باکمال تأسف دیده می‌شود که برخی از مردمان قدر این گنجینهٔ جواهر افشان را نمی‌شناسند و برخی دیگر آن را گاهی تنها جهت تبرک برمی‌گیرند یا زینت طاق و طاقچه می‌سازند و غافل اند از آنکه فقط جزیی از برکات این موهبت بزرگ الهی در صورت و لفظ و صوت ملکوتی آن جای دارد و همانا عمل به احکام ثمربخش و اجرای فرمان ها ی حیات آفرین آن آدمی را به خوشبختی و سعادت نائل می‌گرداند: (وَهَـذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُواْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ) این کتابی است که ما نازلش ساختیم مایه برکت است پس آن را پیروی کنید و پروا پیشه سازید، باشد که مورد رحمت قرار گیرید. (سوره انعام آیه 155).

این عنایت اندک بر آن کتاب مبارک، در حالی است که آفریدگار انسان و هدایت گر بشر، خداوند متعال در کتاب مقدس خود بارها فرمان اکید بر تعلیم و تعلم قرآن کریم صادر نموده و آموزش و فراگیری آن سرچشمه معرفت را برای عموم مسلمانان البته به فراخور وسع و توانشانتکلیف فرموده است: (... وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَ بِمَاكُنتُم تَدْرُسُونَ): شما ربانی باشید (خداشناسان خداپرست)، به سبب آنکه قرآن را آموزش می‌دادید و به جهت آنکه قرآن را می‌آموختید. (سوره آل عمران، آیه 79).

افزون بر این ها نبی اکرم، رسول خاتم، محمد مصطفی (ص) نیز بارها مسلمین را از مهجور ماندن قرآن عظیم هشدار داد و به ثمرات درخشان حتی درمطالعه کتاب الله تعالی متذکر ساخت: (انَّ البَیتَ اِذا کثُرَ فیهِ تلاوَةُ القُرآنِ کثُرَ خَیرُهُ وَ اتَّسَعَ اَهلُهُ وَ اَضاءَ لاَهلِ السَّماءِ کما تُضیءُ نُجومُ السَّماءِ لاَهلِ الدُّنیا) خانه ای که در آن تلاوت قرآن بسیار است، خیر آن بسیارمی گردد و به اهل آن وسعت روزی داده می‌شود و برای اهل آسمان می‌درخشد چنان که ستارگان آسمان برای اهل زمین می‌درخشند. (کافی ج 2، ص 610).

سفارش های مکرر پیشوایان عالی‌مقام، ائمه اطهارعلیهم السلام، درشان و منقبت آیات قرآنی و لزوم خواندن و دانستن و عمل به فرامین کتاب آسمانی بیش از آن است که در این نوشتار کوتاه آید تنها از باب تذکر برای مؤمنینی که این عریضه به محضر محترم جنابعالی را ملاحظه می‌نمایند به مصداق: مالایدرک کله لا یترک کله، باید گفت: مولا الموحدین امام المتقین امیرالمؤمنین علی ابن ابیطالب (ع ) بر اولیاء کبار و والدین صغار واجب فرموده است، تأدیب آداب مسلمانی و تعلیم معارف قرآنی را در عنفوان جوانی . (وَ حَقُّ الوَلَدِ عَلَی الوالِدِ أن یحَسِّنَ اِسمَهُ وَ یحَسِّنَ اَدَبَهُ و یعَلِّمَهُ القُرآنَ) حقّ فرزند بر پدر، آن است که نام خوب بر او بگذارد و او را خوب تربیت کند و قرآن به او بیاموزد. (نهج البلاغة، حکمت 391).
کوتاهی مسلمین در ادای حق عظیم قرآن کریم تا به حدی است که حتی دریغ و درد از بسیاری بزرگان علم نقل شده است،آنان علیرغم تلاش های وافر و سعی بلیغ درراه خدمت به دین مبین اسلام از نتیجه مجاهدت خود اظهار حسرت نموده اند، به عنوان نمونه یاد می‌کنیم از دانشمند فرزانه حکیم ملأ صدرای شیرازی که در تفسیر سوره واقعه از او نقل می‌کنند:
"بسیار به مطالعه کتب حکما پرداختم،...، ولی همین که بصیرتم باز شد، خودم را از علوم واقعی خالی دیدم و در آخر عمر، به فکر رفتم که سراغ تدبر، در قرآن و روایات محمد و آل محمد (ص) بروم؛ زیرا در طول عمرم، به جای نور، در سایه ایستاده بودم. از غصه، جانم آتش گرفت،... تا رحمت الهی دستم را گرفت و مرا با اسرار قرآن آشنا کرد و شروع به تفسیر و تدبر در قرآن کردم و در خانهٔ وحی را کوبیدم، درها باز شد و پرده ها کنار رفت و دیدم، فرشتگان به من می‌گویند: سلام علیکم طبتم فادخلوها خالدین. (سوره زمر، آیه 73) من، اکنون که دست به نوشتن اسرار قرآن زدم، اقرار می‌کنم که قرآن، دریای عمیقی است که جز با لطف الهی، امکان ورود در آن نیست. ولی چه کنم که عمرم کوتاه و بدنم ناتوان، قلبم شکسته و سرمایه ام کم، ابزار کار ناقص و روحم کوچک است"
دامن سخن در خصوص بی‌مهری ما مسلمانان با بزرگ ترین موهبت الهی بس دراز است و جای افسوس و دریغ بسیار، اما قصد تصدیع وقت گران بهای آن فقیه بزرگوار را نداریم و پس از مقدمه فوق، که از سر دلسوزی به منظور تنبیه سایر خوانندگان این درخواست نامه صادر گردید، خاطر شریف را مستحضر داریم که جمعی از علاقه مندان به انجام حداقل تکلیف خود نسبت به حراست از کتاب الله تعالی بر آن شده اند تا با طرحی نوین، نسخه های فرسوده و آسیب دیده کتاب مقدس را که در میان خانه ها به فراموشی سپرده شده جهت حفظ احترام آن ها از طریق غرفه هایی که در گذرگاه های شهر، راهروهای مترو و سایر نقاط برپا می‌گردد، گردآوری نموده و کاغذ آن را با حفظ حرمت صرف تولید مصحف های جدید گردانندو در مقابل به امید توجه بیش ازپیش صاحبان این نسخ قدیمی نسبت به قرآن کریم ، چاپ جدیدتر از نسخهٔ آن ها را به انتخاب خودشان فقط با هدیه نیم بهای کتاب، نصیب آنان بنمایند لذا با استعانت از درگاه عزیزحمید، صاحب قرآن مجید ، از محضر محترم آن مرجع عالی‌قدر کسب اجازه نموده و امید تائید دارند و همچنان از جانب علمای دین راستین همواره خطاب بر خود و سایرین توصیه می‌نمایند:

کتاب عشق بر طاق بلند است　　　ورای دست هر کوته پسند است.
فروگیر این کتاب از گوشه طاق　　　که نگشودش کس و فرسودش اوراق.